კომუნისტი

სსრკ. კ. პ. (ბ) ცენტრ. და ტფილ. კომიტეტების და სსრკ. მუშის ორგანო

ტელეფონები: რედაქტორის—14—76, რედ. მოადგილის—22—17, სამდივნოს—10—58, ბიუროს—3—31.

ხუთშაბათი
2
აგვისტო
1934 წ.
№ 177 (4033)

დღეს ნომერში

— **ინგლისი, საფრანგეთი და იტალია** ემზადებიან საერთო დემარშისათვის გერმანიის წინააღმდეგ.
— **იტალიაში** ძლიერდება ანტიგერმანული განწყობილება.
— **ანრი გარგიუსი** ომის საფრთხის შესახებ.
— **მოსკოვში ჩამოვიდა** ლიტვის რესპუბლიკის გარეშე საქმეთა მინისტრი.
— **გერმანიის გაზეთები** შეშფოთებულნი არიან აღმოსავლეთ ევროპის პაქტის იდეის წარმატებით.
— **თურქეთის** სპორტსმენთა დელეგაციის ჩამოსვლა ვიენა-ში.
— **ლენინგრადის** მწერალთა შეხვედრა უელსთან.
— **განაჩენი** ურალის მანქანათმშენებელი ქარხნის საბჭოე-ლო-საწარმოო სააომძროსათვის ცეცხლმოკიდების საქმის შესახებ.
— **მარცვლეულის** ჩაბარების ივლისის გეგმა საბჭოთა შესრულებულია გადაჭარბებით.

ტფილისის ზუსტი დაგეგმვისათვის

ამიერ-კავკასიის რკინისგზის ტრანსპორტისა თანადათან შედის შემოდგომა-ზამთრის გაძლიერებული ტვირთზიდვის მეტად საპასუხისმგებლო პერიოდში.

კოლმეურნეთა მოსავალი უკვე დაიძრა სოციალისტურ მინდვრებიდან, დამაშენებელ პუნქტებიდან პური პირდაპირ რკინისგზას მიადგა.

ჩვენს ქვეყანაში დიდძალი ხორბალი შემოდის ჩრდილოეთის მოძმე რესპუბლიკებიდან, უმთავრესად, ორი გზით—შავი ზღვით და დერბენტის მიმართულებით.

პირველი ცნობები პურის გადაზიდვის შესახებ ამიერ-კავკასიის რკინისგზაზე ნათლად მოწმობენ, რომ აქ დიდ საქმეს ჩვენი გზა მოუმზადებელი შეხვდა. ამის მიზეზი ის არის, რომ როგორც რკინისგზა ისე კლიენტურა **არ მოელოდენ** პურის ტვირთების გაძლიერებულ გადაზიდვას იქლისში. მათ ეგონათ, რომ პურის ტვირთი მოაწყდებოდა რკინისგზას უმთავრესად აგვისტო-სექტემბრიდან.

წლობით ვაძეფებულმა მავნე ტრადიციამ იმდენად დიჩრდილა საქმის სწი მოსაზრებები, რომ კლიენტურამ ანგარიში არ გაუწია წლევანდელ პირობებს. **პური გაცილებით ადრე დამწიფდა. მოიმკა და დაიწყო მისი ჩაბარება სახელმწიფოსათვის, ვიდრე ეს „გეგმით“ ჯონდა გათვალისწინებული ზოგიერთ ბიუროკრატებს.**

ამის გამო, იქლისში ა.-კ. რკინის გზაა დამამზადებელმა ორგანიზაციებმა წარუდგინეს არაორდინალური კუგმა ხორბლის გადაზიდვისა. მოთხოვნილი ვაგონების რაოდენობა მარცვლეულის გადაზიდვის მინიმუმსაც კი ვერ აკმაყოფილებდა.

ერთი სიტყვით გზის მოშაობამ იქლისში ცხადყო, რომ კლიენტურის მიერ მოთხოვნილი ვაგონების რაოდენობა არ იყო დასაბუთებული.

26 იქლისს, ა.-კ. რკინის გზის პირველ საექსპლოატაციო განყოფილებაში დაიტვირთა 27 ვაგონი ხორბლეული, ფოთოლი და ბათონის ნავთსადგურებში, ნაცვლად გეგმით გათვალისწინებული 18,7 ვაგონისა. 27 იქლისს, დაიტვირთა 31 ვაგონი შეშით დღის 2-ს 29 იქლისს- 45 ვაგონი. 30 იქლისს —41 ხოლო 31 იქლისს —33 ვაგონი პურით.

მარტო ფოთის ნავსადგურში ყოველდღიური ფაქტიური დატვირთვა ზოგიერთ დღეებში ორჯერ-სამჯერ აღემატებოდა სადგურისათვის მიცემულ ნორმას. ასე მაგალითად. 31 იქლისს 11 ვაგონის ნაცვლად დაიტვირთა 31 ვაგონი.

გეგმისა და ფაქტიური დატვირთვის შეუსაბამობას ადგილი ჰქონდა მეორე საექსპლოატაციო განყოფილებაშიც. კახეთის ცემენტის ქარხანამ მოითხოვნილი ვაგონების მთელი რაოდენობა იქლისის პირველ ორ დეკადაში გამოიყენა. შესამე დეკადაში კი რკინისგზა იძულებული გახდა მიეცა მისთვის გეგმის გარეშე 85 ვაგონი.

ზედმეტია იმის მტკიცება, რომ ასეთი შეუსაბამობა უხერხო დაგეგმვის პირდაპირი შედეგია. ამაში კი დიდი წილი მიუძღვის თვით კლიენტურას.

საქ. კ. პ. (ბ) ც. კ-ს და ს. კ. სახკომსაბჭომ 23 მარტის დადგენილებაში ხაზგასმით აღნიშნეს, თუ რა მნიშვნელობა აქვს ტრანსპორტისათვის ტვირთზიდვის ზუსტ დაგეგმვას თუ მანამდე ეს დაგეგმვა, ასე ვთქვათ, ტრანსპორტის გარეშე წარმოებდა ტვირთზიდვის მომწესრიგებელ განსაკუთრებულ ორგანოებში და ეკონომიური ადგილობრივი თვითმმართველობის ორგანოების მიერ სრული საშუალება თვით აწარმოოს უშუალოდ მოლაპარაკება კლიენტთან ტვირთის გადაზიდვაზე, მასთან ერთად შეადგინოს და წარუდგინოს გზათა სახალხო კომისარიატს დეკადური გზათა სახალხო კომისარიატს ტვირთზიდვის გეგმა, სადაც საერთო სახელმწიფოებრივი ინტერესები მტკიცედ უნდა იქნეს დაცული.

მაგრამ მარტო რკინისგზის ტრანსპორტს როდი შეუძლია ტვირთზიდვის ზუსტი დაგეგმვა. პარტიამ და მთავრობამ ორივე მხარეს თანაბარი პასუხისმგებლობა დააკისრა გადაზიდვის რეალური გეგმის შედგენისათვის.

სწორი დაგეგმვა პირველ რიგში გულისხმობს ყველა არსებულ რეალურ პირობათა გათვალისწინებას ტვირთბრუნვაში. ამ თვალთახედვით რკინისგზა ისე კლიენტურა **არ მოელოდენ** პურის ტვირთების გაძლიერებულ გადაზიდვას იქლისში. მათ ეგონათ, რომ პურის ტვირთი მოაწყდებოდა რკინისგზას უმთავრესად აგვისტო-სექტემბრიდან.

წლობით ვაძეფებულმა მავნე ტრადიციამ იმდენად დიჩრდილა საქმის სწი მოსაზრებები, რომ კლიენტურამ ანგარიში არ გაუწია წლევანდელ პირობებს. **პური გაცილებით ადრე დამწიფდა. მოიმკა და დაიწყო მისი ჩაბარება სახელმწიფოსათვის, ვიდრე ეს „გეგმით“ ჯონდა გათვალისწინებული ზოგიერთ ბიუროკრატებს.**

ამის გამო, იქლისში ა.-კ. რკინის გზაა დამამზადებელმა ორგანიზაციებმა წარუდგინეს არაორდინალური კუგმა ხორბლის გადაზიდვისა. მოთხოვნილი ვაგონების რაოდენობა მარცვლეულის გადაზიდვის მინიმუმსაც კი ვერ აკმაყოფილებდა.

ერთი სიტყვით გზის მოშაობამ იქლისში ცხადყო, რომ კლიენტურის მიერ მოთხოვნილი ვაგონების რაოდენობა არ იყო დასაბუთებული.

26 იქლისს, ა.-კ. რკინის გზის პირველ საექსპლოატაციო განყოფილებაში დაიტვირთა 27 ვაგონი ხორბლეული, ფოთოლი და ბათონის ნავთსადგურებში, ნაცვლად გეგმით გათვალისწინებული 18,7 ვაგონისა. 27 იქლისს, დაიტვირთა 31 ვაგონი შეშით დღის 2-ს 29 იქლისს- 45 ვაგონი. 30 იქლისს —41 ხოლო 31 იქლისს —33 ვაგონი პურით.

მარტო ფოთის ნავსადგურში ყოველდღიური ფაქტიური დატვირთვა ზოგიერთ დღეებში ორჯერ-სამჯერ აღემატებოდა სადგურისათვის მიცემულ ნორმას. ასე მაგალითად. 31 იქლისს 11 ვაგონის ნაცვლად დაიტვირთა 31 ვაგონი.

გეგმისა და ფაქტიური დატვირთვის შეუსაბამობას ადგილი ჰქონდა მეორე საექსპლოატაციო განყოფილებაშიც. კახეთის ცემენტის ქარხანამ მოითხოვნილი ვაგონების მთელი რაოდენობა იქლისის პირველ ორ დეკადაში გამოიყენა. შესამე დეკადაში კი რკინისგზა იძულებული გახდა მიეცა მისთვის გეგმის გარეშე 85 ვაგონი.

ზედმეტია იმის მტკიცება, რომ ასეთი შეუსაბამობა უხერხო დაგეგმვის პირდაპირი შედეგია. ამაში კი დიდი წილი მიუძღვის თვით კლიენტურას.

საქ. კ. პ. (ბ) ც. კ-ს და ს. კ. სახკომსაბჭომ 23 მარტის დადგენილებაში ხაზგასმით აღნიშნეს, თუ რა მნიშვნელობა აქვს ტრანსპორტისათვის ტვირთზიდვის ზუსტ დაგეგმვას თუ მანამდე ეს დაგეგმვა, ასე ვთქვათ, ტრანსპორტის გარეშე წარმოებდა ტვირთზიდვის მომწესრიგებელ განსაკუთრებულ ორგანოებში და ეკონომიური ადგილობრივი თვითმმართველობის ორგანოების მიერ სრული საშუალება თვით აწარმოოს უშუალოდ მოლაპარაკება კლიენტთან ტვირთის გადაზიდვაზე, მასთან ერთად შეადგინოს და წარუდგინოს გზათა სახალხო კომისარიატს დეკადური გზათა სახალხო კომისარიატს ტვირთზიდვის გეგმა, სადაც საერთო სახელმწიფოებრივი ინტერესები მტკიცედ უნდა იქნეს დაცული.

მაგრამ მარტო რკინისგზის ტრანსპორტს როდი შეუძლია ტვირთზიდვის ზუსტი დაგეგმვა. პარტიამ და მთავრობამ ორივე მხარეს თანაბარი პასუხისმგებლობა დააკისრა გადაზიდვის რეალური გეგმის შედგენისათვის.

სწორი დაგეგმვა პირველ რიგში გულისხმობს ყველა არსებულ რეალურ პირობათა გათვალისწინებას ტვირთბრუნვაში. ამის მიზეზი ის არის, რომ როგორც

ტფილისის საქონლის სადგური ანიავებს ტვირთს

საჯარო ვაჭრობით იყიდება დიდძალი ბარგი

კლიენტი რკინისგზას აბარებს ტვირთს იმ პირობით, რომ ეს ტვირთი მან ჩააბაროს იმას, ვის სახელზეც იგი იგზავნება.

სინამდვილეში კი, როგორც აღმოჩნდა, ამ საქმეში გზაზე იმდენი უმსგავსობაა, რომ მათი აღმოფხვრა უნდა წარმოადგენდეს ექსპლოატაციის დარგის მუშაკთა პირველხარისხოვან ამოცანას.

ამ დღეებში, საკ. კ. პ. (ბ) ა.-კ. სამხარეო კომიტეტთან არსებულმა პარტიულ - საბჭოთა კონტროლის ჯგუფმა გამოიკვლია საკითხი—თუ როგორ სწარმოებს ტვირთების გაგზავნა დანიშნულებისამებრ და აღმოაჩინა მთელი რიგი უხეში დამაზიანებლობანი; ტფილისის საქონლის სადგურში.

გამოკვლევამ ცხადჰყო, რომ სადგურში ხშირია ისეთი შემთხვევები, როცა ტვირთის მიმღები ყოველდღე დადის ქვითარით ხელში, რომ მიიღოს ცნობა ტვირთის მოსვლის შესახებ. ბიუროში მის ქვითარზე მექანიკურად აკრავენ შტამპს: „ტვირთი მიღებული არ არის“. ნამდვილად კი ტვირთი დიდი ხანია მიღებულია და „მიმღების გამოუცხადებლობის გამო“, უკვე გადაეცა სალიკვიდაციო საწყობს გასასყიდად; ასეთი მაგალითები იძლევიან ბოროტმოქმედებათა ფართო შესაძლებლობას.

აღნიშნულია ისეთი შემთხვევებიც, როცა ბარგის მიმღებნი თვენახევრის განმავლობაში ღებულობდენ ცნობას, რომ „ბარგი არ არის მოსული“, ხოლო ამავე დროს მათი ბარგი უკვე გაყიდულია რკინისგზელთა შორის; ასე გაიყიდა ამას წინეთ „შრედერის“ პიანინო 1.000 მანეთად, სარკიანი შიფონერი 100 მანეთად, სკივრი საცვლებით და ტანისამოსით 50 მანეთად და სხვ.

გზაზე შემოღებულია ისეთი წესი, როცა ტვირთის მიმღებთ ეგზავნებათ ცნობა ტვირთის მოსვლის შესახებ, მაგრამ რკინისგზა არ ღებულობს ხელწერილებს, რომ უწყება ჩაბარდა დანიშნულებისამებრ. საკუთარი გამოცდილებით ვიცით, რომ, ფოსტა არც თუ ისე წარმატებით მუშაობს.

სადგურზე არ მოიპოვება არც ერთი საქალაქო ტელეფონი, რომლითაც შესაძლებელი იყოს სწრაფათ აცნობო კლიენტს მისი ტვირთის მოსვლა. ამავე დროს ხშირია შემთხვევები, როცა შეუძლებელია არა მარტო ის, რომ შეატყობინო კლიენტს მისი ტვირთის მოსვლა, არამედ შეუძლებელია იმის გამოკვეთვა, თუ ვის სახელზეა მოსული ტვირთი. ასეთი ტვირთი პირდაპირ სალიკვიდაციო საწყობში მიდის.

არსებობს წესი, რომლის მიხედვით სატვირთო საბუთები მიიტანება ულ უნდა იქნას მხოლოდ ისეთი სახით, რომ იქ გარკვეულად და სრულად იყოს აღნიშნული ტვირთის მიმღების ვინაობა და გამგზავნის მისამართი. ამას გარდა, ტვირთის შიგნით ჩადებული უნდა იყოს ქაღალდი მიმღების მისამართის განმეორებით. ეს დაწერილი უნდა იყოს მელნით, ან ქიმიური ფანქრით. მაგრამ ეს ასე როდი ხდება.

ტვირთის მიმღების ვინაობა გაუკვეველად არის აღნიშნული ფურცელზე. ეს იწვევს იმას, რომ სადგურის აგენტებს, საშუალება არა აქვთ გამოარკვიონ თუ, სახელდობრ, **ვის ეკუთვნის იგი.** ტფილისის სადგურის საწყობში აწყვია ტვირთი ასეთი მისამართებით: ტფილისი **„ოტდ. 5 ლ. 4 გ.“**, ტფილისი **„ვ. ი. ვ. ე.“**, ტფილისი. **„უზ. აპ. უპ.“**, ტფილისი, **„ვ. ა. კ. ე.“**, ამიერ-კავკასია — **„უჩ“**, ტფილისი, **„ა.-კ. პრ. უპ.“** და სხვ. ყველა ჩამოთვლილი მისამართიდან დიდის ვაი-ვაგლახით გახდა შესაძლებელი იმის გამორკვევა, რომ **„უჩ“**—არის კავშირგაბმულობის სახალხო კომისარიატის რწმუნებულის სამმართველო. **დანარჩენი მისამართები კი ვერ იპოვეს**, ასე, რომ მოსალოდნელია ტვირთის (სარკეები, ზუსტი მექანიკის ხელსაწყოები, დაზგები, წვიმები, სასწავლო ნივთები და სხვ.), გაყიდვა საჯარო ვაჭრობით სალიკვიდაციო საწყობებში.

ხშირად რკინისგზის სამმართველომაც არ იცის **რა** აწყვია მის საწყობებში.

ტფილისის საქონლის საწყობში სხვადასხვა ადგილას აღმოჩენილია 6 შეკვრა ლიტერატურა, მოსული იყო 1933 წლის ნოემბერში. იგი ივლისამდე უძრავად და უპატრონოთ ეწყო. მხოლოდ ახლა გამოირკვა რა ლიტერატურა ეკუთვნის ა.-კ. რკინისგზის სამმართველოს კადრების განყოფილებას. **მიმღებს არ აცნობებს მისი მიღების შესახებ,** მიუხედავად იმისა, რომ მისამართი გარკვეულად იყო დაწერილი.

ა.-კ. რკინისგზის სამმართველოს სამეურნეო მატერიალურ განყოფილების სახელზე მიღებულ იქნა **ორი უუთი ელექტრო - ხელსაწყო,** რომლებიც **სადგურზე ეწყო მთელი ოთხი თვის განმავლობაში.** ა.-კ. რკინისგზის მე-9 საავშენებლო უბნის უფროსის სახელზე ლენინგრადიდან მიღებული სამი ელექტრომოტორი, განმანაწილებელი ყუთები და იზოლიატორები 1933 წლის 4 ოქტომბრიდან დღემდე საწყობში უძრავად ჰყრია. ამავე დროს კი, **აღნიშნული მასალის და მოწყობილობის უკმისლობის გამო, ფერხდება რადიო - სადგურის მოწყობა.**

ტფილისის სადგურში, ყოველ ხუთ დღეში, საჯარო ვაჭრობით იყიდება დიდძალი ტვირთი, რომელიც კლიენტურას არ გამოუსყიდია; ამის შედეგად ტვირთი, რომელსაც იწერენ ორგანიზაციები საბჭოთა კავშირის სხვადასხვა ქალაქებიდან და, რომლის მიღებისგან დამოკიდებულია მათი სამრეწველო - საფინანსო გეგმის შესრულება, ხელში უვარდება სხვა ორგანიზაციებს და კერძო პირებს, რომლებსაც ეს ტვირთი სრულიადაც არ სჭირდებათ.

მაგალითად, ტრაქტორების ძვირფასი ნაწილები იყიდა „მეტალლომმა“, ზუსტი მექანიკის ტრესტის ძვირფასი გეოდეზიური ხელსაწყობები და თვალსაჩინო სასწავლო ნივთები შეიძინა რომელიღაც სხვა ორგანიზაციამ და სხვ.

საჭიროა ამ ბოროტების დაუყოვნებლივი აღმოფხვრა. ამასთან ხელოვნურად არ უნდა შეიქმნათ ნიადაგი ქურდობისათვის, მტაცებლობისათვის, კომბინაციებისა და სპეკულიაციისათვის.

კლიენტურის საქმეა ტვირთის დროზე გამოსყიდვა, მაგრამ რკინისგზასაც ეკალება აცნობოს ტვირთის მოსვლა კლიენტს.

საჭიროა მოგვარდეს საინფორმაციო ბიუროს მუშაობა; საინფორმაციო ბიუროში სამუშაოდ უნდა გაიგზავნონ შემოწმებული მუშაკები რომლებიც მექანიკურად კი არ უნდა აკრავდენ ქვითარებზე შტამპს—„ტვირთი არ არის მიღებული“,— არამედ **ნამდვილად ამოწმებდენ ტვირთის მიღებას.**

ერთია სიტყვით, ეს ფრონტი უნდა გამოსწორდეს და ტვირთი უნდა მივიდეს დანიშნულებისამებრ.

ს. კოტჩენკო.

ბ ა მ ბ ა

გავსწმინდოთ ბამბა სარეველა გალახეზისაგან

(ქარაია, ჩვენი სპეც. კო. რესპონდენტისაგან)

უკანასკნელ ხანებში ყარაიას რაიონში ნაწილობრივ გამოასწორა ჩამორჩენა ბამბის ნათესების დამუშავებაში. რაიონის პასუხისმგებელი ამხანაგების მიმაგრებამ გარკვეულ კოლმეურნეობებზე და დახმარების გაძლიერებამ თავისი ნაყოფი გამოიღო.

მაგალითად, სოფ. კარატაპას ამხ. **ბერიას** სახ. კოლმეურნეობამ (თავმჯდომარე ამხ. **გახან მამედოვი**) ბამბის ნათესების მეოთხე თოხნა 23 ივლისს დაამთავრა, **გეგმით გათვალისწინებულ 8 კულტივაციის ნაცვლად, ჩაატარა 5 კულტივაცია, ნათესები ორჯერ ვადაზე მორწყა.**

ბამბას აქ საუკეთესო პირი ეჭირა. — გეგმით ერთი ჰექტარიდან საშუალოდ 6 ცენტნერი ბამბა, იმედი მაქვს 8 ცენტნერზე მეტი ბამბა მივიღოთო — გაბედულად აცხადებს კოლმეურნეობის თავმჯდომარე გამმედოვი.

ქალთა შრომის მაქსიმალურად გამოყენებამ, შრომის დისციპლინის განმტკიცებამ, აღრიცხვის მოწესრიგებამ და ბრიგადების შიგნით რგოლების გარკვეულ ნაკვეთებზე მიმაგრებამ უზრუნველყო ბერიას სახ. კოლმეურნეობაში ბამბის ნათესების ქარგად მოვლა.

ნათესები კარგად არის მოვლილი აგრეთვე ოქტომბრის რევოლუციის, ვოროშილოვის და ტელმანის სახ. კოლმეურნეობებში, აგრეთვე კოლმეურნეობა „ისკრაში“.

მაგრამ ამით ის არ გვინდა ვთქვათ, თითქოს ყარაიას რაიონში ბამბის ნათესები **ყველგან კარგ** მდგომარეობაშია, — არა. **საერთოდ** რაიონი მაინც ჩამორჩენილია. **ამას** ითწმობს რაიმიწგაზის 25 ივლისის ოფიციალური ცნობები. მაგ., აღნიშნულ რიცხვებისათვის 2097 ჰექტარი ბამბის ნათესიდან მესამედ გათოხნილი იყო 1931,2 ჰექტარი, ეს იმ დროს, როცა ამ სამუშაოს დამთავრების ვადა 1 ივლისს **ამოწურა. მეოთხე** თოხნა 15 ივლისს უნდა დამთავრებულიყო, ფაქტიურად 25 ივლისისთვის გეგმის შესრულება 71 პროცენტს არ აღემატებოდა (გათოხნილია 1480 ჰექტ.), მეხუთე თოხნა რაიონში შორჩენით 63 პროც. (1331 ჰექტ.), მეექვსე თოხნა 1480 ჰექტ.), მეშვიდე თოხნა რაიონში შორჩენით 63 პროც. (1331 ჰექტ.).

უარესი მდგომარეობაა კულტივაციის ჩატარების მხრივ. მთელს რაიონში მეორე კულტივაციის გეგმა 25 ივლისისათვის შესრულებული იყო 85 პროცენტით (დამთავრებული ვადა 1 ივლისი), ხოლო მესამე კულტივაციის — 37,1 პროც. (ვადა 15 ივლისს გავიდა).

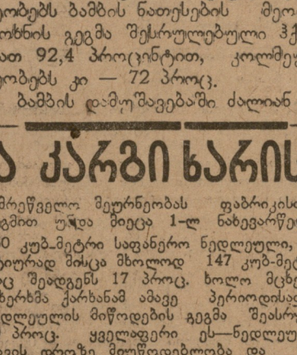

სოფ. კარატაპას ამხ. ლ. ბერიას სახ. კოლმეურნეობის თავმჯდომარე ამხ. **გახან მამედოვი**

როგორც ვხედავთ, ბამბის ნათესების დამუშავების ყველა ვადა დარღვეულია.

საფრთხე მოელის ყარაიას საბჭოთა მეურნეობის ნათესებს. აქ მეოთხე თოხნა 25 ივლისისათვისაც კი არ იყო დაწყებული (მეორნეობას ბამბის ნათესი 161 ჰექტარზე აქვს). მთავარი მიზეზი მუშა - ხელის ხაკლებობაა. მიუხედავად იმისა, რომ რაიონი ეხმარება მუშა - ხელით, მაინც მეურნეობის დირექცია გარღვევას თავს ვერ აღწევს. მდგომარეობა მეტად დამაფიქრებელია. საჭიროა მთელი ძალების მობილიზაცია, ბამბის გასათავისთვლებლად სარეველა ბალახებისაგან. მუშა - ხელის გეგმიანად შეგროვება და მათი მოხერხებული გამოყენება — აი რა წყვეტს ახლა საქმეს.

რაიონში ერთბაშიროვნულ მეურნეობებს ბამბის ნათესების მეოთხე თოხნის გეგმა შესრულებული ჰქონდათ 92,4 პროცენტით, კოლმეურნეობებს კი — 72 პროც.

ბამბის დამუშავებაში ძალიან ჩამორჩა სოფ. **კარატაპას** კოლმეურნეობა „ფუტარა“, რომელსაც 27 ივლისისათვის 102 ჰექტარიდან მეოთხედ გათოხნილი მხოლოდ 56 ჰექტარი ჰქონდა. უფრო მეტი, კოლმეურნეობას ზოგ ნაკვეთზე მთლიანად არ დაუმთავრებია მესამე თოხნაც კი, რომლის ვადა 1 ივლისს გავიდა.

ამ ჩამორჩენის მიზეზია შრომის დისციპლინის დაცემა, შრომის მოუწესრიგებლობა და უურნარო ხელმძღვანელობა. მაგ. უკანასკნელ დროს ამ კოლმეურნეობაში ყოველდღიურად აცდენს 6—8 კაცი. ასეთივე მდგომარეობაა სოფ. **მიხაილოვკას** ამხ. ორჯონიკიძის სახ. კოლმეურნეობაში, სადაც ბამბის სამუშაოებზე ყველა წევრი არ გადის. მაგ.: კოლმეურნე **კოსტა ეფიმოვი** 5 დღეა არ გასულა სამუშაოდ, **აპ. ლიტვინოვი** 15—17 ივლისს სრულიად არ გამოცხადებულა კოლმეურნეობაში, იგი თავის პირად საქმეზე მუშაობდა; **ოსან იოსებიანცა** ორი დღე გაცდა, ასეთი მაგალითების მოყვანა კიდევ შეიძლება, მაგრამ ესეც საკმარისია იმისათვის, რომ ვთქვათ — ზემოხსენებულ კოლმეურნეობაში შრომის დისციპლინა არადგრად ვარგა. ამბობენ, რომ ეს კოლმეურნეობა დროზე ვერ ასრულებს ბამბის სამუშაოების გეგმას.

ჯერ კიდევ მაინც არ არის ბამბის ნათესები დამუშავებული ბალახეზისაგან სოფ. **ბაბანეურის** კოლმეურნეობაში, სადაც ბამბის ნათესების ნახევარზე მეტი ბალახეზით არის დაფარული.

მდგომარეობის ასე გაგრძელება ყოველად მოუთმენელია. საჭიროა ყარაიას რაიონის პარტიულმა კომიტეტმა და სამ. - სატ. სადგურის **პოლიტგანყოფილებამ** კიდევ უფრო გაძლიერონ ადგილებისადმი ოპერატიული ხელმძღვანელობა და ყველა ზომა მიიღონ იმისათვის, რომ თვითეულ სას. საბჭოში და კოლმეურნეობაში ერთ ჰექტარზე მიეცეთ არა ნაკლებ 6 ცენტნერი ბამბა.

ბამბის ნათესების დროზე მორწყვა და მავნებლების წინააღმდეგ ბრძოლის წარმოება— არცერთი წუთითაც არ უნდა იქნას დავიწყებული.

ვ. მთვრალაშვილი.

წუნის მიზეზია მუშაობის ცუდი ორგანიზაცია

(ტფილისი, ფაბრიკა მკერავი 2)

ფაბრიკა მკერავი № 2 ცუდად მუშაობს. საწარმოო - საფინანსო გეგმები სისტემატიურად არ სრულდება. მიმდინარე წლის 6 თვეში გეგმით გათვალისწინებულ 4.800.116 მანეთის ნაცვლად გამოუშვა მხოლოდ 4.370.356 მანეთის პროდუქცია, რაც დავალების 91 პროცენტს შეადგენს. **„ეს გარღვევა არ წარმოადგენს ისეთი ობიექტური მიზეზის შედეგს, როგორიცაა ნედლეულის ნაკლებობა და სხვ. (ნედლეული საკმაო რაოდენობით იყო), არამედ მთლიანად მუშაობის ცუდი ორგანიზაციითა გამოწვეული. სამკერვალო მანქანებზე კონვეიერებისა და აგრეგატების გაცდენა მეტად დიდია. დიდია მუშათა დენადობა“** — ასე ამბობდა **ამხ. ლ. ბერია** საკ. კ. პ. (ბ) მე-9 ყრილობაზე სამკერვალო ფაბრიკების ჩამორჩენის მიზეზებზე. ამ მითითების შემდეგ საკმაო დროს განვლო, მაგრამ გადაუჭარბებლად შეიძლება ითქვას, რომ ფაბრიკა მკერავ № 2-ზე ეს სიტყვები დღესაც ზედგამოჭრილია. ფაბრიკის სამკუთხედს ჯერ კიდევ ვერ გამოუყვანია ის დასკვნები, რომელზედაც მიუთითებდა ამხ. ბერია. კერძოდ, ფაბრიკის ხელმძღვანელების მიერ თითქმის არაფერი გაკეთებულა მუშათა დენადობის მოსაბრძოლველად. გასული 6 თვის განმავლობაში ფაბრიკაში მიღებულ იქნა 381 მუშა, ხოლო წავიდა 569. მუშათა ასეთი სარეკორდო დენადობის მიზეზია ის, რომ ფაბრიკამ ვერ შესძლო მუშების უზრუნველყოფა საცხოვრებელი ბინებით. ამასთანავე პარტიული და პროფესიული ორგანიზაციები, სათანადო ღონისძიებით მუშაობას არ ატარებენ ახლადმოსულ მუშებს შორის. ფაბრიკაში, სადაც 1200-მდე მუშაა, ფაბკომს ერთი კულტმომუშავეც კი ყავს. ფაბკომის თავმჯდომარე **ამხ. უსტინოვა,** იმის ნაცვლად, რომ ნამდვილად მოჰკიდოს ხელი კულტურულ - მასობრივ მუშაობას, გულდამშვიდებით აცხადებს: — ორ თვენახევარზე მეტია, რაც კულტმომუშავეს ვეძებთ, მაგრამ ვერ ვიშოვეთო“. პარტკომის მდივანი **ამხ. ხეჩუმოვიც** დაახლოებით ასეთივე აზრისაა.

კიდევ მეტი. პარტიული და პროფესიული ორგანიზაციების ხელმძღვანელები „ობიექტიურ“ მიზეზებს ებღაუჭებიან და ცდილობენ მუშათა დენადობა ზაფხულს მიაწერონ. ისინი აცხადებენ — ახლა ზაფხულია და მუშები მიდი-მოდიან ნამდვილად კი ფაბრიკის ორგანიზაციის მუშათა ცხოვრების „წვრილმანებს“ არ იცნობენ და ნაკლებად ზრუნავენ მუშათა ყოველდღიურ მოთხოვნილებათა დაკმაყოფილებაზე.

რამდენიმე სიტყვა ფაბრიკის მიერ გამოშვებული პროდუქციის ხარისხზე. პირველ კვარტალში წუნი გამოშვებული პროდუქციის 1,4 პრ. შეადგენდა, მეორე კვარტალში — 2,8 პროც., ხოლო ივნისიდან იწყება წუნის გამოშვების ზრდა. ივნისში წუნი 4 პროცენტამდე ავიდა, ივლისში კი წუნი უფრო გაიზარდა და გამოშვებულ თეორეულ პროდუქციაზე იგი აღწევს 17,4 პროცენტამდე.

რა არის წუნის ასე დიდი რაოდენობის მიზეზი? წუნის მიზეზია ფაბრიკის სამკუთხედის სუსტი და მოუქნელი ხელმძღვანელობა. ხარისხისათვის ბრძოლის გადამწყვეტ უბანზე — საამქროში — სუსტია შრომის დისციპლინა. მესამე საამქროს გამგე ამხ. ჩახმახსაზოვი აცხადებს: ზოგიერთი მუშა საქმეს ცუდად გრილად ეკიდება, მაგალითად არ ინახავენ ნაჭრებს, რომლებიც წუნის გამო ხშირად მეთხეჯეს, რომელიც მათ ესმება პროდუქციას და გამოდის წუნიო. კაცი, რომელიც ასე მუშაობს, უნდა დაისაჯოს, მაგრამ აქ, ამ ფაბრიკაში, ვერ მოუხერხებიათ გაიგონ ვის მიეყრაა გაკეთებული წუნი.

წუნის ერთერთი მთავარი მიზეზია მუშათა დაბალი კვალიფიკაცია, რომლის ამაღლებაზე ძალიან ნაკლებად ზრუნავენ. ფაბრიკის მუშათა უმრავლესობა ჩაბმული არ არის ტექნიკური მინიმუმის წრეებში.

არ შეიძლება იმის თქმა, რომ ფაბრიკას არ ჰქონდეს წუნის მოსპობის საშუალება. ეს დადასტურდა თებერვალში. ამ თვეს ფაბრიკაში მუშაობა დაიწყო „კომუნისტის“ გამსვლელმა რედაქციამ, რომელმაც ფაბრიკის პარტიულ ორგანიზაციასთან ერთად ფართოდ გაშალა მუშაობა მე-17 პარტყრილობის დადგენილებათა და ამხ. სტალინის მიერ პროდუქციის ხარისხის გაუმჯობესებისათვის მოცემულ მითითებათა რეალიზაციისათვის.

სისტემატიურად მეცნიერებოდა ნაკლოვანებანი, სამეურნეო ხელმძღვანელების სუსტი მხარეები, აწყობდნენ წუნის მკეთებლები და, ყოველივე ამან სათანადო ნაყოფიც გამოიღო. მაგალითად: თუ იანვარში მთელი ფაბრიკის მასშტაბით გადასაკეთებელი წუნი გამოშვებული პროდუქციის საერთო რაოდენობის 4,8 პროცენტს შეადგენდა, 25 თებერვლამდე იგი 1,8 პროცენტამდე შეამცირეს. გამოუსწორებელი წუნი იანვარში იყო 1,4 პროცენტი, ხოლო თებერვალში (25-მდე) შეადგენდა 0,2 პროცენტს, როგორც ჩანს, ერთი თვის განმავლობაში საგრძნობი გარდატეხა იქნა შეიქმნილი. მუშაობის მხოლოდ ასეთი მეთოდით შეიძლება წუნის ნამდვილად მოსპობა. მაგრამ მას შემდეგ, რაც „კომუნისტის“ გამსვლელმა რედაქციამ დაამთავრა მუშაობა, — ფაბრიკის ხელმძღვანელები თითქოს დაეყრდნენ. საამქროებში შესუსტდა შრომის დისციპლინა, მუშათა კვალიფიკაციის ამაღლება, ტექნიკური წრეების მუშაობა და საერთოდ ბრძოლა ხარისხის პროდუქციისათვის.

ფაბრიკაში პარტიული ორგანიზაციის მუშაობა სუსტია. პარტიულმა კომიტეტმა ვერ შესძლო პარტიის წევრების ავანგარდული როლის ამაღლება საწარმოო დავალებათა როდენობრივი და ხარისხობრივი მაჩვენებლების შესრულებისათვის ბრძოლაში. პარტიის წევრები: **ს. კულიევა, ე. კიკნაძე, ტ. მიკირტიჩიანი, ა. ფეიქრიშვილი და სხვ.** გეგმებს სისტემატიურად ვერ ასრულებენ.

დასკვნა ნათელია.

ფაბრიკის მუშაობის ასე გაგრძელება შეუძლებელია. სკ. კ. პ. (ბ) 26 კომუნარის სახელობის რაიკომმა და საქართველოს მსუბუქი მრეწველობის სახალხო კომისარიატმა უნდა უზრუნველყონ ფაბრიკის ცოცხალი ხელმძღვანელობა და მიიღონ ყოველგვარი ზომები წუნის მთლიანად მოსპობისათვის.

ტერ. ნაროუშვილი.

ელიზბარ კოლუმოძრდვინოვი

გიგანტის შენება

მოჰქუხდენ მთებიდან მდინარეები მტკვარი, რიონი, ხრამი, აჭარის წყალი, უსმენდენ მის დუღუნს თუ გაჯერ ხტომას და თურმე კი შესძლებელი ყოფილა რიონს ერთ წამში 70 ათასი ცხენის ძალა გამოგლეჯოდა მტკვარს 48000, აჭარის წყალს 30 ათასი ხრამს ორმოცათასი და სამას ათასი მერანის ძალით საქართველოს სოციალისტურ მშენებლობას ელვარე სინათლის ჭაღი დაუნთო.

თურმე იმიტომ იტაცებდა რიონი თავის გიჟური, ფაფარაყრილი ღრიანცელით კაცის თვალს, რომ მას წელიწადში ორასორმოცდაათი მღლ. კილოვატ საათი ენერგიის მოცემა შესძლებია, რომელიც ლიხის მთას ელვით გადადის და ცალი თვალით ტფილისის ცას ასცქერის მეორეთი კი ქუთაისისას.

მიუხედავად ამისა, რიონს თავისი ღრიანცელი არ მოუშლია, ის ისევ ბჭველებოდა ჯანიანად და ცოცხლად მიქუხს თავის ვიწრო კლდოვან ყალაპოტში და გაშლილ ჭალებშიც.

რიონჰესის სამუშაოთა პირველი უბანი საგუბარი იყო. საგუბარი ითვლება, როგორც კარიბჭე, სდგას როგორც შეურყეველი ციხის კედელი და გაბარბაცებული, ამღვრეული და გულმავი ეხეთქება საგუბრის ფარებს რიონი და დაჭრილივით მისი ფეხთით წვება.

კაშხალის ზედაპირზე ვარ. შევსცქერი ფარების ამწევ მექანიზმებს, რომელსაც ლითონის ასოებით აწერია „ზეთელა პუტილოველი“. საბჭოთა კავშირში დამზადებული მანქანებია.

აქვე სდგას კაშხალის მექანიკი **გიორგი მიშჩენკო** რომელიც „წითელ პუტილოველის“ ქარხნიდან გამოგზავნილ იყო ამწევ მექანიზმების დასადგმელად, 4 წელიწადი დამკვრელურ მუშაობაში გაატარა და მონტაჟის შემდეგ კაშხალის მექანიკად დარჩა რიონჰესში. მიშჩენკო შუახნის ოდნავ წელში მოხრილი კაცია. ის დღე მუდამ თავს დასტრიალებს მექანიზმებს. როგორც მეზღვაური ზღვის ჰორიზონტს, ისე გასცქერის ხოლმე მიშჩენკო საგუბარისაკენ მიმდინარე რიონს. უკვირდება საგუბარში დაგროვილ წყლის დონეს და თუ კაშხალს რაიმე მოერის მისი ფარები სწრაფად აიწევიან, რამდენიმე წამში წყალს საჭირო დონემდი დაიყვანენ. მიშჩენკოს მთელი გულისყური კაშხალისკენ აქვს მიპყრობილი. ტყუილა კი არ გამოიკადა მისი მარჯვენა „წითელ პუტილოველში“, ტყვილათ კი არ მისცეს წითელდროშოვანი ორდენი, რომელსაც ამაყად ატარებს...

დაბალი ხმით მესაუბრება მიშჩენკო და მიამბობს თავისი მუშაობის შესახებ. მიშჩენკოს დიდი გამოცდილება აქვს. ძოროჰესის პირველ კაშხალი მან დასდგა. ექვსი თვე ზაჰესზე მანტორიათ მუშაობდა, ტფილისის ახალი ხიდის მშენებლობაზეც კი წილი მიუძღვის, მან მოაწყო ბაგირის ამწეები კრანი.

მიშჩენკო მიამბობს წინა კვირის ამბავს და ფიქრიანათ გასცქერის სივრცეს.

დღედაღამის განმავლობაში წვიმები მოდიოდა. საღამოთი რიონს ადიდება დაეტყო, მაგრამ სახიფათო არაფერი იყო მოსალოდნელი. ღამის განმავლობაში მიშჩენკო ხშირად გადაავლებდა ხოლმე თვალს კაშხალს. ყველაფერი რიგზე იყო, ოღონდ განთიადისას, როდესაც მტრედისფრად განთდა ცა, რიონმა საგუბარისკენ ხეების ზიდვა დაიწყო. ჯერ კარგა არც კი გათენებულიყო, რომ ოთხივე ფარისა და ტრავსაშვების წინ დაგროვდა უამრავი ხე-ტყე, რომელიც კაშხალს დაზიანებით ემუქრებოდა. არ დაბნეულა მიშჩენკო, რამდენიმე წამში ყველა ფეხზე დააყენა, ასწიეს ფარები, ამუშავდენ ინჟინერ - ტექნიკოსებიც და საგუბარი მოწოლილ ხე-ტყისაგან გაათავისუფლეს.

საგუბართან იწყება პირველი გვირაბი, რომელიც საგენერატორო სადგურისაკენ მიმართავს რიონისაგან ჩამონაკვეთ ტოტს.

ვუკვირდი ამ არხებს, გვირაბებს, მისი გვერდები დოლბათით სუფთათ და ლამაზად ამოლესილია. მდორეთ, წყნარად, ჭკვიანად, როგორც მშობლის რჩეული შვილი, მოდის ის რიონისაგან მონაგლეჯი პატარა მდინარე სულ სხვა მიმართულებით, მაგრამ რამდენი ოფლია ჩაღვრილი, რამდენი ენერგია და ძალაა ჩაქსოვილი მასში, ვიდრე ძალოვან ხელში მოიგდებდენ მას რიონჰესის მშენებლები

მიამბობენ **ირაკლი ობოლაძის** შესახებ. მეც თვალწინ წარმოვიდგენ ახალგაზრდა მშენებელს კოხტა ხალი ჯიქრავი და ენერგიული სახისას, რომელიც, როგორც გმირი და ახალი ადამიანი დაიბადა და გაიზარდა „წითელ პუტილოველში“, ტყვილათ კი არ მისცეს წითელდროშოვანი ორდენი, რომელსაც ამაყად ატარებს ახლა ის ახალგაზრდა მშენებლობაზე. რა თავგანწირვა და თავდადება გამოუჩენია მას, რამდენი ბრძოლა გამოუვლია ენერგიულ ენთუზიაზმით, ახალმშენებლობაზე ძველი ჩვევების გადასატანათ.

დიდხანს ნაბიჯებით მივყვები საღორიის ტყის შუაგულს. ტყე არ არის ხშირი. ახოვანი მუხნარის ღამაზი ხშირი ფოთლებს ოდნავ ბურავენ სინათლეს. დგას ნოყიერი რკოს, ხეების ქერქის და ფოთლების გამაბრუებელი სურნელება. საღორიას ტყე მხოლოდ მუხნარია, რომელიც ერთ დროს გარეული ღორებით სავსე, ხშირი და დაბურული იყო. მეშამე არხი გაყვანილია ამ ტყეში. თვალწინ მიდგება სურათი, როდესაც რამდენიმე კილომეტრის მანძილზე სჩრიდენ ბებერ მუხებს. როგორი ჭახანით და გრიალით ეცემოდენ მიწაზე ხეები, როგორც მშენებლობის მსხვერპლნი. დღეს ადამიანმა, როგორც ხეივანში, ისე შესდგა ფეხი. მის გულში მდინარეც კი გატარა და ამ მუხნარში დამიო, ელვარე ცრცნათელებათ ანთია ელექტრონის ნათურები.

როდესაც მეოთხე შტრეკს ვჭრიდით — მიამბობს გვერდზე მომყოლი ძველი ბრიგადირი, — მახსოვს, დიდი ში ში განვიცადეთ. ჩვენ ყოველწუთში შესახვედრათ ველოდებოდით მოპირდაპირე მხრიდან მოსავალ ბრიგადას... თვითეულ ჩვენგანს გული უცემდა. შეხვედრის დროს გაჯარა და გვეგონა მომართულება შეგვეშალა. მაინც არა ვცხრებოდით, მაინც გვჭიროდით კლდეს, მივწუვედით წინ. ვჭერდებოდით ხოლმე თითო წუთით, დაუგდებდით ყურს, რომ იქნებ ჯახუნის ხმა გაგვეგო, მაგრამ ამაოდ. უცბათ შტრეკის უკანა მხარე ჩამოგვენგრა, მღუღუარებამ ავიტანა, დავყარეთ იარაღი და მივცვივდით ჩამონგრეულის ადგილს. გასავალი კარი გადაგვღობა. ჩავჩრით ეუმწეოთ, მაგრამ გადარჩენის იმედი არ დაგვიკარგავს. ველოდით მოპირდაპირე მხრიდან მომავალ ბრიგადას, რომელიც კარგა ხანია უნდა შეგვხვედროდა და გარდა ამისა ყველას გვჯეროდა, რომ ჩვენს დასახსნელად წამოვიდოდა, ნახევარი საათი არ გასულა. რომ წერაქვების და ნიჩბების ჯახუნი მოგვესმა. სხეირულის ჟრუანტელმა დაგვიარა სხეულში. ორი საათის შემდეგ ოკვე მშველელმა ამხანაგებმა თავი შემოჰყვეს და გადმოგვძახეს:

— ცოცხლები ხართ?

ერთხმათ მივაძახეთ.

— ყველა, ყველა!...

როგორმა სიყვარულის გრძნობამ გაიელვიძა ჩვენში მათდამი, არ ვიცოდით რითი გამოგვეხატა. მერე მათ გმირობას გმირობა დაუმატეს. ჩვენთან ერთად შეუდგენ კლდის ჭრას, ათი წუთის შემდეგ გავხვრიტეთ ხვრელი და შეხვედრებს საგამარჯვებოდ ხელი გავუწოდეთ.

ობოლაძისთანა გმირები რიონჰესს ერთი და ორი არა ჰყოლია. ერთის ნება - სურვილი ასეთ გამარჯვებას ვერ მიაღწევდა. აქ იყო გმირობა და თავდადება მასიური. ისეთივე თავგამოდებული და გამარჯვების მოყვარული იყვნენ ბრიგადირები **გოგელაშვილი, პოლიტოდი, გრიგორაიანი, ჭლიკაძე,** რომელიც ობოლაძის ბრიგადას მხარდამხარ მიჰყვებოდენ. ყველა ესენი ხრამჰესზე გადადიან ახალ გმირულ შრომაში მონაწილეობის მისაღებად.

საღორიის ტყეს გავცდით. გავიარეთ სადღეღამისო აუზი, სადაც წყლის მარაგი იქნება მოქცეული. მიუახლოვდით საწნეხ ჰაუზს. საწნეხ ჰაუზის ამწევი მექანიზმების აივნიდან ლამაზად მოსჩანს წინაეული და რიონ - ყვირილას გაშლილი ჭალები. აივნის ძირში კი ოთხი ფართე უხარმაზარ მილი მიიკლაკნება საგენერატორო სადგურისაკენ, რომლის შიგნითაც მძლავრად სცემს სამოცდაათიათასი გაჭენებული ცხენის ჭიშკა, მოქცეული ოთხ ფოლადის გულში — ტურბო-გენერატორებში. ეს საგენერატორო სადგური ამ გორაკიან ფერდობზე განსაკუთრებული სილამაზით მოსჩანს, მას გვერდით ჩამოლაგებულია ტრანსფორმატორები, რომლის ავაზეც ათასეული მავთულებით გადანასკული ხლართებია. შიგ საგენერატორო სადგურში კი შეუჩერებელი, გამაბრუებელი გუგუნი ისმის. ჭიშკიანებ უზარმაზარი დგუშები, მილები. მან ქანებს აწერია: „ლენინგრადის ლითონის ქარხანა“. სიხარულის და აღტაცებას ვგრძნობ, გიგანტი აშენებულია საბჭოთა კავშირში დამზადებული მანქანებით და უზადოთ, უნაკლოთ.

რიონჰესის სამუშაოთა ყველა უბანს თავისი გმირები ჰყავს. საგენერატორო სადგურის, მონტაჟიორებშიც არიან ობოლაძეები, აქაც იყო ბრძოლა ტურბო - გენერატორების დადგმისათვის, მისი ზუსტი და შეუწელი მუშაობისთვის, ყველაზე საფრთხილო და საპასუხისმგებლო უბანი აქ იყო. აქ არის გული და ტვინი. რიონჰესის ძალა და აზრი.

ჰესის სამმართველომ დიდი ყურადღება მიაპყრო მას, რომ გმირისათვის ფეხი შეენარჩუნებინა, რადგან მთელი თვეების განმავლობაში ფეხის მოჭრის საფრთხე იყო. გადარჩა. დღეს ობოლაძე ისევ მშენებლობაზე დგას. მოკლე ხანში ხრამჰესზე გადადის, ახალმშენებლობაზე ძველი ჩვევების გადასატანათ.

დინჯი ნაბიჯით მივყვები საღორიის ტყის შუაგულს. ტყე არ არის ხშირი. ახოვანი მუხნარის ღამაზი ხშირი ფოთლებს ოდნავ ბურავენ სინათლეს. დგას ნოყიერი რკოს, ხეების ქერქის და ფოთლების გამაბრუებელი სურნელება. საღორიას ტყე მხოლოდ მუხნარია, რომელიც ერთ დროს გარეული ღორებით სავსე, ხშირი და დაბურული იყო. მეშამე არხი გაყვანილია ამ ტყეში. თვალწინ მიდგება სურათი, რო

ბრძოლა ფიზიკურ გადარჩენისთვის ბლოკადის პირობებში

ბლოკადის ქვეშ მყოფ ქალაქში ადამიანები ყოველდღიურად ებრძვიან შიმშილს, სიცივეს და ავადმყოფობას

ბლოკადის ქვეშ მყოფ ქალაქში ადამიანები ყოველდღიურად ებრძვიან შიმშილს, სიცივეს და ავადმყოფობას. ბლოკადის მე-17 დღისთვის ქალაქში ელექტრონული ნივთების ნახევარზე მეტი გაფუჭდა. ელექტროენერგიის ნაკლებობის გამო ხალხი ტელეფონებს, ტელევიზორებს, რადიოებსა და კომპიუტერებს ვეღარ იყენებს

Ленинградская правда

ОБЩЕСТВЕННЫЕ ОРГАНИЗАЦИИ ЛЕНИНГРАДА — ЛЕНИНГРАДСКОМУ ПОРТУ

Ленинградский областной комитет ВКП(б) и Ленинградский областной совет рабочих депутатов обращаются ко всем общественным организациям Ленинграда с призывом оказать всемерную помощь Ленинградскому порту в выполнении его производственной программы.

Ленинградский порт — важнейший участок социалистического строительства. Ленинградский порт — ворота, через которые наша страна связана с капиталистическим миром. Ленинградский порт — один из основных участков, на которых решается судьба пятилетки.

Ленинградский порт должен в 1933 году принять и отправить 9 миллионов тонн грузов. Ленинградский порт должен в 1933 году принять и отправить 1 миллион пассажиров.